

Nr 67.

Ankom till riksdagens kansli den 30 mars 1933 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om skyldighet att å större enskilda skogar liksom för allmänna skogar införa rationellt, s. k. uthålligt skogsbruk.

(2:a avd.)

I en inom första kammaren väckt, till jordbruksutskottet hänvisad motion, nr 196, av herr *Lindhagen* har hemställts, att riksdagen ville begära förslag senast nästa riksdag till en lag om skyldighet att å större enskilda skogar, liksom gäller för allmänna skogar, införa rationellt även kallat uthålligt skogsbruk.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd härför, får utskottet hänvisa till motionen.

Förevarande fråga har på grund av framställningar från motionärens sida varit föremål för riksdagens behandling vid flera tidigare tillfällen, senast vid 1927, 1929, 1930 och 1932 års riksdagar.

1930 års riksdag har i skrivelse nr 328, i anledning av den då av motionären i, bland annat, detta ämne väckta motionen I:209 och med bifall i huvudsak till en av herr *Lindberg* väckt motion II:38 angående intensivare skogsvård i Norrland samt under åberopande av jordbruksutskottets, av riksdagen godkända utlåtande nr 78, anhållit om utredning rörande frågan om åvägabringande av en intensivare skogsvård å kronans och enskildas skogar i Norrland, åsyftande såväl ökad avkastning som ock beredandet av större arbetsmöjligheter för befolkningen därstädes.

I jordbruksutskottets omförmälda utlåtande anfördes, bland annat, att då motionen I:209 syftade till en förbättrad skogsvård och dess tryggnad genom vissa åtgärder, borde även vad däri anförts komma i betraktande vid en blivande utredning.

Nämnda utredning anförtroddes vissa inom jordbruksdepartementet tillkallade särskilda sakkunniga (1931 års skogssakkunniga), vilka den 4 januari 1933 i ämnet avgivit betänkande med förslag angående ett bättre utnyttjande av landets skogstillgångar. (Statens offentliga utredningar 1933:2.)

I betänkandet har i anledning av vissa utredningsresultat uttalats (sid. 61 samt 144 ff.), att det utan vidare torde vara givet, att i nuvarande läge en skärpning av skogslagstiftningen ej kunde ifrågakomma, samt att ökade försörjningsmöjligheter inom skogsbruket ävensom förutsättningar

för en bättre skogsvård endast kunde åvägabringas, därest avsättningsförhållandena för skogens produkter kunde främjas. De sakkunniga hava alltså icke förordat förslaget om införande av uthålligt skogsbruk å större enskilda skogar.

Vart motionären syftar med sitt förslag om införande av uthållighetsbruk å större enskilda skogar är icke klarlagt i nu förevarande motion. Med hänsyn till vad motionären anfört i sina tidigare framställningar i ämnet (se särskilt den vid 1907 års riksdag väckta motionen II:163 sid. 22) synes motionärens tanke närmast vara, att ifrågavarande enskilda skogar skola skötas enligt av myndighet godkänd och kontrollerad hushållningsplan. Detta skulle innebära en betydande skärpning av skogs-lagstiftningen.

Den tendens, som under senare år gjort sig gällande inom lagstiftningen på ifrågavarande område, har gått i helt annan riktning. 1932 års riksdags beslut i fråga om lappmarkslagen torde främst visa detta.

Skogsmännen hysa för närvarande i allmänhet den uppfattningen, att en verkligt rationell skogsskötsel näppeligen kan uppnås, om denna stelt skall regleras av en för längre tid fastställd hushållningsplan. Då det gäller statens egna skogar behöver hushållningsplanen icke hava dylik följd, eftersom det står förvaltningen fritt att alltefter rådande förhållanden följa eller göra avvikelser från planen. För enskilda skogar till efterrättelse fastställda planer komma däremot alltid att innebära ett tvång, som svårligen låter förena sig med rationell hushållning.

Under åberopande av det anförda får utskottet hemställa,

att motionen I:196 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 30 mars 1933.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Sederholm*, *N. August Nilsson*, *Gabrielsson*, *J. Fritiof Gustafson*, *Dalberg*, *Norman*, *Elof B. Andersson* och *Henriksson*; samt

från andra kammaren: herrar *Johansson* i Uppmälby, *Hedlund* i Häste, *Olsson* i Röd-ningsberg, *Carlsström*, *Ericsson* i Sörsjön, *Liedberg* och *Gustafson* i Vimmerby.
